

ஸ
சிவாயம்

921
வணக்கம்
SLIPR

முமர் தீரு. நாமோதுரம்பிள்ளை ஜெயசீங்கம்
அவர்களின் சீவபதப்பேறு குறித்த
நினைவு மலர்

18.05.2002

சமர்ப்பணம்

எங்களின் வாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும்
ஓளி விளக்காய்

தன்னையே உருக்கி ஓளியுட்டி
எம்முடன் சேர்ந்திருந்து

இல்லறச் சுமைகளையும் இன்பதுன்பங்களையும்
பசிர்ந்த எங்கள்

குடும்ப குல விளக்கின் இனிய நினைவுகளை
எம் இதயங்களில் சுமந்த வண்ணம்

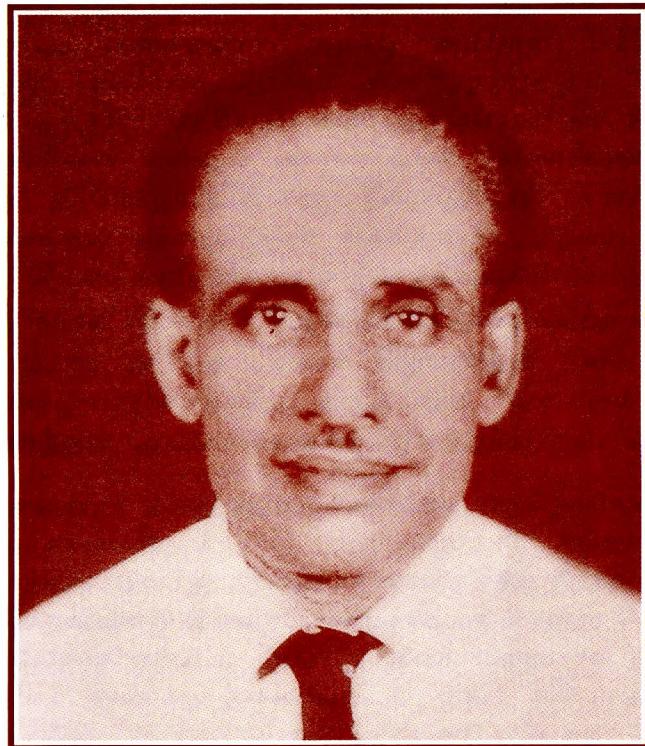
இம்மலரை

அவர்தம் பாதக் கமலங்களில்
அர்ப்பணித்து ஆசி பெறுகின்றோம்.

**மனைவி, பிள்ளைகள்,
மருமக்கள்,
பேரக்குழந்தைகள்.**

உ
சீவமயம்

அமரர் தீரு. சூழ்மாதூரம்பிள்ளை ஜெயசிங்கம்
அவர்கள்

மலர்வு
20.03.1939

உதிர்வு
01.04.2002

திதி வெண்பா

பார்த்தவிஷா வாண்டுதனிற் பங்குனிமா தத்தபரஞ்
சேர்த்த சதுர்த்தியதாஞ் சீர்த்திதியில் - வார்த்த
பசும்பொன் ஜெயசிங்கம் பார்போற்றச் சேர்ந்தான்
பசுபதியான் தாளினைகள் பால்.

அமர் திரு. தாமோதரம்பிள்ளை ஜெயசிங்கம் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

யாழ்ப்பானத்தில் கலியுக வரதனாம் கந்தக்கடவுள் அருள்பாலிக்கும் நல்லையம் பதிக்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ள காயாரோணசுரர் சமேதநீலாயதாட்டி ஆலயம், பல்கலைக் கழக பரமேஸ்வரர் ஆலயம், முத்துமாரி அம்பாள், தலங்காவற் பிள்ளையார், அரசடி அம்பாள், பத்திரகாளி அம்பாள், ஜயப்பன் ஆலயம் என நாற்புறமும் கோயில் கொண்டிட்டிருக்கும் தெய்வங்களின் அருள்பாலிக்கும் இடமான திருநெல்வேலி என்னும் ஊரில் உயர் வேளாண்குலத்தைச் சேர்ந்த தாமோதரம்பிள்ளை, நீலாயதாட்டி தம்பதிகளின் தவப்பயனால் நான்கு ஆண் மகவுகளில் இரண்டாவதாக 'அமர் ஜெயசிங்கம் 20.03.1939 இல் இவ்வளகில் அவதரித்தார். இவரது முத்த சகோதரர் ஜெயரட்டோம் (இய்வு பெற்ற மதுவரிப் பரிசோதகர்), அடுத்து அமர் ஜெயநாதன் (இய்வு பெற்ற பொலிஸ் பரிசோதகர்), கனடாவில் வசிக்கும் தம்பி ஜெயகாந்தன் ஆகியோரை அரிய சகோதரர்களாகப் பெற்றார்.

அன்னார் தனது ஆரம்பக்கல்வியை திருநெல்வேலி சைவ வித்தியாசாலையிலும் பின் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலும் தொடர்ந்தார். இவரது தந்தையார் வணிகத்தில் சிறந்து விளங்கி குறையெதுவுமின்றி இல்லறம் மகிழ்ச்சியாக சென்று கொண்டி ருந்த வேளை ஏற்பட்ட அவரின் திடீர் மறைவால் குடும்பம் சாதாரண நிலைக்கு தள்ளப்பட்டது. இவர் க.பொ.த (சா.த) பரீட்சையில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்ற போதும் உயர்கல்வியைத் தொடராமல் தன் குடும்பத்தை ஆதரிக்கும் நோக்குடன் தனது 19ஆவது வயதில் அஸ்பெஸ்ரோாஸ் நிறுவனத்தில் வேலைவாய்ப்புப் பெற்று பணியாற்றத் தொடங்கினார். திறமையும் கடமையனர்வும் கொண்ட இவர் இளவுயதிலேயே கடுமையாக உழைக்கத் தொடங்கினார்.

தனது 27ஆவது வயதில் அதே ஊரைச் சேர்ந்த அமர்களான நாகலிங்கம், தங்கச்சி அம்மாவின் அருந்தவுப் பதல்வியான நாகேஸ்வரியை அன்பு மனைவியாகக் கரம் பிடித்து இல்லற வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார். மனைவிக்கு அன்பு மிக்க கணவராகவும், குடும்பப்பொறுப்பு சற்றும் குறையாத வழிகாட்டியாகவும் திகழ்ந்தார்.

இவர்களது இனிய இல்லற வாழ்வில் அரிய தலைமகளாக ஜீயரஞ்சனியையும் பின்னர் சுதாஷினி, யாழினியையும் அருந் தவப்புதல்வனாக ஜீயகுமாரையும் குழந்தைச் செல்வங்களாகப் பெற்று அவர்களை அன்பு காட்டி, அரவணைத்து, பாசமுள்ள தந்தையாகவும், அன்புத் தோழனாகவும், சிறந்த ஆசானாகவும், வழிகாட்டியாகவும் விளங்கினார். தன்பிள்ளைகளுக்காக அயராது உழைத்து அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக உரியவை அனைத்தையும் செய்து எல்லோரும் போற்றும் வண்ணம் வாழ அரும்பாடுபட்டு பயனும் கண்டார்.

முத்தமகள் ஜீயரஞ்சனி சித்திராங்கதனை மனந்து ஆரபி, அஷ்வின் என இரு குழந்தைச் செல்வங்களுடன் கண்டாவிலும், சுதாஷினி சுதாஷனை மனந்து சோபியா எனும் மழலையடனும், யாழினி ஈஸ்பரம் என்பவரை மனந்து கண்டாவிலும், மகன் ஜீயகுமார் சிங்கப்பூரிலுமாக இப்பெருமகளின் குல விருட்சம் விசாலித்து படர்ந்துள்ளது அன்னாரின் தவப் பயனே.

உற்றார், உறவினர், நன்பர்கள், சகஞ்சியர்கள் எல்லோருடனும் வேற்றுமை வித்தியாசமின்றி இன்முகத்துடன் பழகுதல், அனைவரையும் அன்புடன் உபசரித்தல், வலிந்து சென்று உதவி புரிதல் இவரின் இயற்குணங்கள். உண்மை, நேர்மை, பாசம் என்பவற்றால் எல்லோரது உள்ளத்திலும் தனக்கென்று ஓர் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

“என் கடன் பணி செய்திருப்பதே” என்பதற்கமைய பணிபுரியும் இடத்திலேயே 01.04.2002 நீர்வடிவகட்டும் தாங்கி உருவில் வந்த காலன் அவருயிரைக் கவர்ந்து சென்று விட்டான். அன்னார் 43 வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக ஒரே நிறுவனத்திலேயே பணிபுரிந்து, பணியில் இருக்கும் போதே உயிர்நீத்தேன் என்ற பெருமையோடு இவ்வலகிலிருந்து விடைபெற்று இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

என் அன்பின் Uncle க்கு

எங்கேயோ ஒரு கடலில் நின்று கொண்டு உனக்கு எழுதுகின்றேன்.

எப்படியடா இருக்கிறாய்? என்னடா வேணும் என்று மனம் உவந்து கேட்க இனி எனக்கு யாரும் இல்லை.

முந்தநாள் நடு இரவு உன்னைத் தட்டி எழுப்பிய போது துள்ளித் துள்ளிப் பேசினாயே அப்போது கூட உனது பயணம் பற்றி என்னிடம் எதுவும் சொல்ல வில்லையே! சொல்ல மறந்தாயா? மறுத்தாயா?

எப்படி உனக்கு மனசு வந்தது எங்களை ஏமாற்றிக் கெல்ல திருவிழாக்களில் கைதவறிட்டு அழும் குழந்தையாய் நான் பரிதவிக்க எங்கு போனாய்!

சின்னச் சின்ன ஆசை என்னைக் கண்டுவிட ஆசை என்று உன் அழகிய கவிதை சொல்ல நானும் பார்த்திருந்தேன் நீ வருவாய் உன்னோடு நிறைய எனக்குக் கொண்டுவருவாய் என்று நீதான் பாதி வழியில் பாதை மாறி விட்டாயே.

உன் அன்பிற்கு ஈடாக எனக்கென்று எதுவுமில்லை! ஊரும் உறவுகளும் உன்னை நினைத்து உறங்காமலிருக்க நீ மட்டும் உறங்கிவிட்டாய் நியாயமா? சொல்.....

திரும்பத் திரும்பக் கேட்கிறேன் எப்படி உனக்கு மனசு வந்தது! எங்களை விட்டுச் செல்ல இதுவும் உன் குறும்ப தானா?

என் கல்லூரி நாட்களில் என்னிடம் வரும் போதெல்லாம் நானும் தேவியக்காவும் வந்திட்டமா உன்னிடம் என்று எவ்வளவு சந்தோஷப்பட வைப்பாய் எனிமேல் நீ வரமாட்டாய்! அழுது பரண்டாலும் நீ வரமாட்டாய்! உன் அன்பை எவரும் எனக்குத் தரமாட்டார்கள்!

உன் நினைவுகளுக்கும் குரலுக்கும் தீ மூட்டவே முடியாத இன்னமும் உன் குரல் கேட்டுக் கொண்டே

நிறையன்புடன் செல்வி

Asbestos Cement Industries Limited.

07.05.2002

Mr. Thamotharampillai Jeyasingam, as a veay young and enthusiastic person, joined the Company as an Apprentice in the year 1959, when it was in its infancy stage during which period I was out of the Country. After my return, I was able to move closely with him as we lived in the Bachelors quarters provided inside the Company premises During leisure time we played indoor games and was friendly chatting freely enjoying one another's company

Due to his untiring efforts and sincerity, he rose up quickly to the ranks of, Sectional Assistant, Acting Forman, Forman, Chief Forman, Plant Assistant, and Finally was elevated to the rank of Plant Manager.

He was always duty conscious, and moved very freely and closely with the workers to see that the work went smoothly without any interruption.

He was very popular amongst the staff, who was very friendly and helpful in promoting the work. He never showed any anger towards anyone, but was always pleasant in conducting his duties very well. He voluntarily went to the extent of helping anyone who needed his assistance.

To the Management he was very coopertive helpful and submissive in all matters. More over, he was a very religious person, who took the lead in all religious and social activities that took place in the Company.

The Mannagement and the employees very much regret the irreparable loss and we pray that his soul will rest in Peace.

M Ganesan
Managing Director

கணபதி துணை

விநாயகர் துதி

மன்னுல கத்தினில் பிறவி மாசற
என்னிய பொருளெல்லா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத வுடைதோர் களிற்று மாழகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவென்மதிசூடி
காடுடையசுட வைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடையபிர மாட்ரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

இடரினும் தளரினும் எனதுறுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அழுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோன்மை ஆஞ்சா ரீவதொன்றைமக் கில்லையேல்
அதுவோன்தின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

அருவரா தொருகை வெண்டலையேந்தி
யகந்தொறும் பலியுடன் டுக்க
பெருவரா டுறைய் நீர்மையர் சீர்மைப்
பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளெரியா
யுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து
 அவ்வரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
 பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
 பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க்
 கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்த
 கொள்ளமு னித்திலஞ் சமந்து
 குடிதென நெருங்கிப் பெருக்கமாய் தோன்றுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு;
 நிமலர்ந் றணிதிரு மேனி
 வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் டுணர்ந்த
 வடிவினர் கொடியனி விடையர்
 கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவு;
 மளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
 குரைகட லோத நித்திலங் கொழிக்குங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
 படர்சடை முடியிடை வைத்தார்
 கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
 மாகமுன் கலந்தவர் மதின்மேல்
 தனித்தபே ருருவ வழித்தழ னாகந்
 தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
 குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
 பாங்குடை மதனனைப் பொடியா
 விழித்தவன் தேவி வேண்டமுன் கொடுத்த
 விமலனார் கமலமார் பாதர்
 தெழித்தமுன் னரற்றுஞ் செழுங்கடற் றரளங்
 செம்பொனு மிப்பியுஞ் சமந்து
 கொழித்துவன் றிரைகள் கரையிடைச் சேர்க்குங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்.
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பினியுந் தொழிலர்பா ணீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலுஞ் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடுமாணி
 தன்னுயிர் மேல்வரும் கூற்றைத்
 திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருஞுஞ்
 செம்மையார் நம்மையாஞ்சையார்
 விரிந்துயர் மெளவன் மாதவி டுன்னை
 வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின்
 குருத்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில் சூழ்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

எடுத்தவன் றருக்கை யிழித்தவர் விரலா
 லேத்திட வாத்தமாம் பேறு
 தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பு;
 மிறப்பறி யாதவர் வேள்வி
 தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
 தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
 கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புகழாளர்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

நின்றுனைஞ் சமனை மிருந்துனைந்தேரு
 நெறியலா தனடறங் கூற
 வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபான்
 மெல்லிய லொடுமுட னாகித்
 துன்றுமொன் பெளவ மவ்வலுஞ் சூழ்ந்து
 தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்
 குன்றுமொன் கானல் வாசம்வந் துலவுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குற்றமி லாதார் குரைகடல் குழந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்
கற்றுனர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
உற்றசெந் தமிழார் மாலையீ ரெந்து
முலைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர்
சற்றமு மாகித் தொல்வினை யடையார்
தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே.

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
உணர்வது நின்னருண் மெய்யினையே
கற்றவர் காய்வது காமனையே
கனல்வழி காய்வது காமனையே
அற்ற மறைப்பது முன்பணியே
அமரர்கள் செய்வது முன்பணியே
பெற்று முகந்தது கந்தனையே
பிரம புரத்தை யுகந்தனையே.

கருந்தடந் தேன்மல்கு கழுமல வளநகர்ப்
பெருந்தடங் கொங்கையோ டிருந்தளம் பிரான்றனை
அருந்தமிழ் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ்
விரும்தவா ரவர்கள்போய் விண்ணூல காள்வரே.

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில்
சொல்லூர்ப் பெருமணம் குடல ரேதொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமண மேயநம் பானே.

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஒது வார்த்தமை நன்னென்றிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னாமம் நமச்சி வாயவே.

குண்டிகைக் கையட்டைக் குண்டரும் புத்தரும்
பண்டுரைத் தேயிடும் பற்றுவிட் மர்தொழும்
வண்டிரைக் கும்பொழிற் றண்டலைக் கொண்டலார்
தெண்டிரைத் தண்டனல் தென்குடித் திட்டையே.

தேனமர் பொழிலணி சிறுகுடி மேவிய
மானமர் கரமுடை யீரே
மானமர் கரமுடை யீருமை வாழ்த்திய
ஞானசம் பந்தன தமிழே.

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனும்
சந்தை யாற்றியிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யான்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே.

மண்ணின்நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணின்நல்ல கதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணின் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

போதையார் பொற்கிண்ணத் திசில்பொல் லாதெனத்
தாதையார் முனிவறத் தான்ளனை யாண்டவன்
காதையார் குழையினன் கழுமல வளநகர்ப்
போதையா ளவளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழு லுருவன் பூதநா யகன்நால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னோடு மமர்ந்த
ஆலவா யாவது மிதுவே.

வீடலால வாயிலாய் விழுமியார்க ணின்கழல்
பாடலால வாயிலாய் பரவநின்ற பண்பனே
காடலால வாயிலாய் கபாலிநீள்க டிம்மதில்
கூடலால வாயிலாய் குலாயதென்ன கொள்கையே

உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய வொருவன்
பென்னாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழு
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைமழு வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே.

சடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சுங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட ஒருவ மென்கொலோ.

சிறையாரு மடக்கிளியே இங்கேவா தேனொடுபால்
முறையாலே உணத்தருவன் மொய்பவளத் தொடுதரளந்
துறையாருங் கடல்தோணி புரத்தீசன் துளங்கும்கிளம்
பிறையாளன் திருநாமம் எனக்கொருகாற் பேசாயே.
நாளாய போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய அங்குசெய்வோம் மடநெஞ்சே அரன்நாமம்
கேளாய்நங் கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத் திறம்அருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியேம் பெருமான்.

பூவார்மலர்கொண் டியார்தொழுவார் புகழ்வார்வானோர்கள்
முவார்ப்பரங்கள் எரித்த அன்று மூவர்க்கருள் செய்தார்
தூமாமழுநின்ற திரவெருவித்தொறுவின் நிரையோடும்
ஆமாம் பிணைவந் தணையுஞ்சாரல் அண்ணாமலையாரே.

வேதமோதி வென்னூல்பூண்டு வெள்ளை யெருதேறிப்
பூதஞ்குழப் பொலியவருவார் புலிமி னுரிதொலார்
நாதாளனவும் நக்காளனவும் நம்பா எனநின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழன் நகராரே.

நன்றுடையாளைத் தீயதிலாளை நரைவெள்ளை
றென்றுடையாளை உமையொருபாகம் உடையாளைச்
சென்றுடையாத திருவடையாளைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையாளைக் கூறளன்னுள்ளங் குளிரும்மே.

சடையா யெனுமால் சரண்நீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவள்உள் மெலிவே.

கண்காட்டு நுதலானுங் கனல்காட்டுங் கையானும்
பென்காட்டும் உருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
பண்காட்டும் இசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வென்காட்டில் உறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே.

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடிடை பெருமானார் உறையுமிடம்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேஞ்ரே.

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாடிமை பங்கன் திருஆல வாயான் திருநீறே.

வேட்று தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேலணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறுநல்வநல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

விருது குன்றமா மேருவில் நாணர
வாவனல் எரிஅம்பாப்
பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின்
றுறைபதி யெந்நாளும்
கருது கிள்றவூர் கணைகடற் கடிகமழ்
பொழிலணி மாதோட்டம்
கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழுக்
கடுவினை யடையாவே.

தொண்டரஞ்சு களியும் மடக்கிச் சுரும்பார்மலர்
இன்டைகட்டி வழிபாடு செய்ய; மிடமென்பரால்
வண்டுபாட மயிலால் மானகன்று துள்ளவரிக்
கொண்டைபாயச் சுனைநீல மொட்டலருங் கேதாரமே.

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சக நெந்து நினையின் நாள்தொறும்
வஞ்சகம் அற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற
நஞ்சவ; தைத்தன அஞ்செ முத்துமே.

முற்ற லாமை யணிந்த முதல்வரே
முரியாமை யணிந்த முதல்வரே
பற்றி வாளர வாட்டும் பரிசரே
பாலு நெய்யுக்ந் தாட்டும் பரிசரே
வற்ற லோடு கலம்பலி தேர்வதே
வானி ணோடு கலம்பலி தேர்வதே
சற்றி லாமனங் கம்ப மிருப்பதே
காஞ்சி மாநகர்க் கம்ப மிருப்பதே.

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கையலர் மேய
பெருநெறியபிர மாட்ரம்மேவிய பெம்மானிவன் றன்னை
ஒருநெறியமன்ம் வைத்துணர்ஞானசம் பந்தன்றை செய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்தல்ளனி தாமே.

மானினேர்விழி மாகராய்வழு திக்குபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயோரு பாலன் ஈங்கிவன் என்றுந் பரிவெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாய இடங்களிற்பல அல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே.

குற்றமநீ குணங்கள்நீ கூடல்ஆல வாயிலாய்
சுற்றமநீ பிரானுமநீ தொடர்நதிலங்கு சோதிநீ
கற்றநூற் கருத்துமநீ அருத்தமின்ப மென்றிவை
முற்றுமநீ புகழ்ந்துமுன் னுரைப்பதென்று கம்மனே

கற்றாங் கொயோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றா வெண்திங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே.

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனும் இயம்புவ ராயிடின்
எல்லாத் தீங்கையும் நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே.

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு டுன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஒத்த தகுவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சிதப் புனல்வயல் குழந்த திருஆல வாயான் திருநீறே.

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே.

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மானந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே.

பூச இனியது நீறு டுன்னிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு வந்தம் தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே.

அருத்தம் தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம் தாவது நீறு டுன்னியர் பூசம்வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை குழந்த திருஆல வாயான் திருநீறே.

எயிலது வட்டது நீறு விருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தாலவா யான்திரு நீறே.

இராவணன் மேலது நீறு என்னத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி ஆலவா யான்திரு நீறே.

மாலோ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வென்பொடி நீறு
ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்ட மிடற்றெம் மாலவா யான்திரு நீறே.

ஆற்றல் அடல்விடை யேறும் ஆலவா யான்திரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாடும் பூசரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்னனுட லுற்ற தீப்பினி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

சிந்தா யெனுமால் சிவனே யெனுமால்
முந்தா யேனுமால் முதல்வா எனுமால்
கொந்தார் குவளை சூலடும் மருகல்
எந்தாய் தகுமோ இவள்ள கறவே.

என்பொடு கொம்பொடாமை யிவைமார் பிலங்க
எருதேறி யேழையட்டனே
பொன்பொதி மத்தமாலை டுனல்குடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொ டொன்றோ டேழு பதினெட்டொ டாறும்
உடனாய நாள்க ளவைதாம்
அன்பொடு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவளமேனி ஓளிநீ றணிந்து
வைமேயோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றைதிங்கள் முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலையதூர்தி செயமாதுபூமி
திசைதெய்வ மான பலடும்
அருநெதி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

மதிநுதல் மங்கையோடு வடவாலி ருந்து
மறையோதும் எங்கள் பரமன்
நதியோடு கொன்றைமாலை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கொதியறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்க ளான பலடும்
அதிகுணம் நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

நஞ்சணி கண்டன்னந்தை மடவாள் தனோடும்
விடையேறு நங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெஞ்சின அடுணரோடும் உருமிடியும் மின்னும்
மிகையான பூத மவையும்
அஞ்சிடும் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வாள்வரி யதளதாடை வரிகோ வணத்தர்
மடவான் மனோடும் உடனாய்
நான்மலர் வன்னிகொன்றை நதிகுடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கோளாரி யுமுவையோடு கொலையானை கேழல்
கொடுநாக மோடு கரடி
அளரி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

செப்பிள முலைநன்மங்கை யொரு பாகமாக
 விடையேறு செல்வ னடைவார்
 ஒப்பிள மதியும் அப்டும் முடிமே லணிந்தென்
 உளமே ட்குந்த அதனால்
 வெப்பொடு குளிரும்வாதம் மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

 வேள்பட வழிசெய்தன்று விடைமே விருந்து
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர்குடி வந்தென்
 உளமே ட்குந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரையன்ற னோடும்
 தீடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியார் ரவர்க்கு மிகவே.

 பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
 பகவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமக னோடெருக்கும் முடிமே லணிந்தென்
 உனமே ட்குந்த அதனால்
 மலர்மிசை யோனுமாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகால மான பலவும்
 அவைகடல் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

 கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமு மதியுநாகம் முடிமே லணிந்தென்
 உளமே ட்குந்த அதனால்
 ட்தரோ டமனைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
 வாயினவே வரம்பெறுவர் ஜய்நவேண் டாவொன்றும்
 வேயன்தோ ஞமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குள்ளீர்
 தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே.

என்ன டுண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
 முன்னம் நீட்டரி நல்லினைப் பயனிடை முழுமனித் தரளங்கள்
 மன்னு காவிரி குழ்திரு வலஞ்சுழி வானனை வாயாரப்
 பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடும் அதனாளே.

கீத்ததை மிகப்பாடும் அடியார்கள் சூடியாகப்
 பாதத்தைத் தொழுநின்ற பரஞ்சோதி பயிலுமிடம்
 வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே சிவமாகப்
 போதத்தால் வழிபட்டான் டுள்ளிருக்கு வேளுரே.

மருந்தவை மந்திரம் மறுமைநன் நெறியவை மற்றுமெல்லாம்
 அருந்துயர் கெடுமவர் நாமமா சிந்தைசெய் நன்நெஞ்சமே
 பொருந்துதன் டிறவினிற் கொன்றைபொன் சொரிதரத்துன்றுபைழ்பும்
 செருந்திசெம் பொன்மலர் திருநெல்வேலியிறை செல்வர்தாமே.

நலங்கொள் காழி ஞான சம்பந்தன்
 குலங்கொள் கோலக் காவு ளானையே
 வலங்கொள் பாடல் வல்ல வாய்மையார்
 உலங்கொள் வினைபோய் ஓங்கி வாழ்வரே.

பண்ணொன்ற இசைபாடும் அடியார்கள் சூடியாக
 மண்ணின்றி வின்கொடுக்கும் மணிகண்டன் மருவுமிடம்
 எண்ணின்றி முக்கோடி வாணாள துடையானைப்
 டுண்ணொன்றப் பொருதழித்தான் டுள்ளிருக்கு வேளுரே.

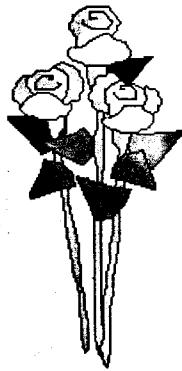
மஞ்சைப் போழந்த மதியஞ்சூடும் வானோர் பெருமானாய்
 நஞ்சைக் கண்டத் தடக்கும் அதுவும் நன்மைப் பொருள் போலும்
 வெஞ்சொற்பேசும் வேடர்மடவார் இதனம் அதுஏறி
 அஞ்சொற்கிளிகள் ஆயோ என்னும் அண்ணாமலையாரே.

நாளாய் போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய் அந்டுசெய்வோம் மடதெஞ்சே அரன்நாமம்
கேளாய்நங் கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத் திறம்அருளிக்
கோளாய் நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே.

சிந்தா யெனுமால் சிவனே யெனுமால்
முந்தா யெனுமால் முதல்வா எனுமால்
கொந்தார் குவளை குலவும் மருகல்
எந்தாய் தகுமோ இவள்ள கறவே.

மையாடிய கண்டன்மலை மகள்பாகம துடையான்
கையாடிய கேடில்கரி யுரிமூடிய வொருவன்
செய்யாடிய குவளைம்மலர் நயனத்தவ னோடும்
நெய்யாடிய பெருமானிடம் நெய்த்தானமெ னீரே.

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நகரம் விளைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்
அம்மையி னுந்துணை அஞ்செ முத்துமே.

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கும் மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்டுற
இன்னம் பாலிக்கு மோழிப் பிறவியே.

அப்பன்றீ அம்மைநீ ஐய னுமநீ

அன்டுடைய மாமனும் மாமியுமநீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொரு ஞுமநீ
ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஒரு ருமநீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ
துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
இப்பொன்றீ இம்மணிநீ இம்முத் துமநீ
இறைவன்றீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.

அல்லல் என்செயும் அருவினை என்செயும்
தொல்லி வல்லினைத் தொந்தந்தான் என்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனார்க்
கெல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே.

ஆக்கை யாற்பயனென் - அரன்
கோயில் வலம்வந்து, பூக்கை
யால்அட்டிப் போற்றி யென்னாத
இவ் ஆக்கை யாற்பயனென்.

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ சசன்
பலகணத் தெண்ணைப் பட்டுச்,
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச்
சென்றங் சிறுமாந் திருப்பன் கொலோ.

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

எத்தாயர் எத்தந்தை ஏச்சுற் றத்தார்
 எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
 செத்தால்வந் துதவுவார் ஒருவரில்லை
 திருவிறகால் தீழுட்டிச் செல்லா நிற்பர்
 சித்தாய் வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்
 திருவானைக் காவுடைய செல்வா என்றன்
 அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே.

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேனோ
 எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணினன் அல்லால்
 கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்
 கழுலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
 ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
 ஒக்க அடைக்கும்போ துணர் மாட்டேன்
 டுண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய டுண்ணியனே.

ஓம்பினேன் கூட்டை வாளா உள்ளத்தோர் கொடுமை வைத்துக்
 காம்பிலா முழை போலக் கருதிற்றே முகக்க மாட்டேன்
 பாம்பின்வாய்த் தேரை போலப் பலபல நினைக்கின் றேனை
 ஓம்பிநீ உய்யக் கொள்ளாய் ஒற்றியூ ருடைய கோவே.

ஓசையொலி யெலாமானாய் நீயே
 உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
 வாச மலரெலா மானாய் நீயே
 மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
 பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
 பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி.

கூற்றாயின வாறுஜ விலக்ககிலீர்
 கொடுமைபல செய்தன நான்றியேன்
 ஏற்றாயடிக் கேயிரவும் பசலும்
 பிரியாது வணங்குவ னெப் பொழுதும்
 தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
 குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
 ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில்
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

நெஞ்சும்ஹமக் கேயிட மாகவைத்தேன்
 நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன்
 வஞ்சும்ஹிது வொப்பது கண்டறியேன்
 வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
 நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை
 நனுகாமல் துரந்து கரந்துமிஹர்
 அஞ்சேலுமென் ணர்அதி கைக்கெடில்
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே

சௌலம்புவோடு தூபம் மறந்தறியேன்
 தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
 நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
 உன்னாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன்
 உலந்தார்தலை யிற்பவி கொண்டுழல்வாய்
 உடலுள்ளநூறு குலை தவிர்த்தருளாய்
 அலந்தேஅடி யேனஅதிகைக் கெடில்
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
 பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்
 கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
 நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன்அஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்டமி ல்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

மாப்பினை தழுவிய மாதோர் பாகத்தன்
பூப்பினை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு
காப்பினை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்து
ஏத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீச தென்றலும் வீங்கிள வெனிலும்
முச வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
சசன் எந்தை இளையடி நீழலே.

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதோடு நீர்சமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஜயா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங்கண்டறி யாதன கண்டேன்.

தலையே நீ வணங்காய்
தலை மாலை தலைக் கணிந்து
தலையாலே பலிதேருந் தலைவனைத்
தலையே நீ வணங்காய்.

கண்காள் காண்மின்களோ
கடல் நஞ்சண்ட கண்டன் றன்னை
எண்டோள் வீசிநின்றாடும் பிரான் றன்னைக்
கண்காள் காண்மின்களோ.

செவிகாள் கெண்மின்களோ
சிவன் எம்மிறை செம்பவள
எரிபோல் மேனிப் பிரான்திறம் எம்போதுஞ்
செவிகாள் கெண்மின்களோ.

முக்கே நீ முரலாய்
முது காடுறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை
முக்கே நீ முகரலாய்.

வாயே வாழ்த்து கண்டாய்
மத யானை யரிபோர்த்துப்
பேய் வாழ் காட்டகத் தாடும்பிரான் தன்னை
வாயே வாழ்த்து கண்டாய்.

நெஞ்சே நீ நினையாய்
நிமிர் புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சாடும்மலை மங்கை மணாளனை
நெஞ்சே நீ நினையாய்.

கைகாள் கூப்பித்தொழீர்
கடி மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கைகாள் கூப்பித்தொழீர்.

கால்க ளாற்பயனென்
கறைக் கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோட்டரக் கோகரணஞ் சூழாக்
கால்க ளாற்பயனென்.

தேடிக் கண்டு கொண்டேன்
திருமாலொடு நான்முகனும்
தேடித்தே டொணாத் தேவனை என்னுளே
தேடிக் கண்டு கொண்டேன்.

மனமெனுந் தோணி பற்றி மதியெனுங் கோலை யுன்றிச்
சினமெனுஞ் சரக்கை ஏற்றிச் செறிகட லோடும் போது
மதனெனும் பாறை தாக்கி மறியும்போ தறிய வொன்னா(து)
உணையும் உணர்வை நல்காய் ஓற்றிய றடைய கோவே.

பனைக்கை மும்மத வேழும் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த ணைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ.

விறகில் தீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட்ட டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே.

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயகன் ஆதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் டுண்ணிய முர்த்தியே.

காயமே கோயில் ஆகக் கடிமனம் அடிமை யாக
வாய்மையே தூய்மை ஆக மன மனி இலிங்கம் ஆக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீர் அமைய ஆட்டிப்
பூசனை சசனார்க்குப் போற்றிவிக் காட்டி னோமே.

நமச்சி வாயன் பாருள ரேல் அவர்
தமச்ச நீங்கத் தவநெறி சார்தலால்
அமைத்துக் கொண்டதோர் வாழ்க்கைய னாசிலும்
இமைத்து நிற்பது சால அரியதே.

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைத்தாழ அங்கையினில் அனலேந்தி
இரவாடும் பெருமானை எம்மனத்தே வைத்தேனே.

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போதும் முடிசாய்த்துத் தொழிற்ற முதல்வனை
அப்போது மமலர்தூவி ஜம்டலனும் அகத்தடக்கி
எப்போதும் இனியானை எம்மனத்தே வைத்தேனே.

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பரின்றேன் உனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறனிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புவி யூர் அரனே.

புமுவாய்ப் பிறக்கினும் டுன்னியா வுன்னடி யென்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டும் இவ் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தநுள் செய்பா திரிப்புவியூர்க்
செழுநீர்ப் டுன்றகங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவன்னனே.

நிலை பெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் டுக்குப்
டுலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுகு மிட்டுப்
பூமாலை டுனைந்தேத்திப் டுகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அஸைட்னல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே.

சங்கதி பதுமநிதி இரண்டுந் தந்து தரணியொடு
வானாளத் தருவரேனும்
மங்குவார் அவர்செலவும் மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யராய்
ஆவரித்துத் தின்றுழலும் டுலைய ரேனுங்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
அவர்கண்மர் நாம் வணங்குங் கடவு ளாரே.

குனித்த டுருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமின்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வென்னீரும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டு வதே இந்த மாநிலத்தே.

வாயானை மனத்தானை மனத்துள்ளின்ற
கருத்தானைக் கருத்தற்நது முடிப்பான் தன்னைத்
தாயானைத் தூவெள்ளையேற்றான் தன்னைச்
சுடர்த்திங்கட்ட சடையானைத் தொடர்ந்து நின்ற
தாயானைத் தவமாய தன்மையானைத்
தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றும்
சேயானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச்
சிவனிடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில்
தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்
ஒருகாலுந் திருக்கோயில் குழா ராகில்
உன்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுன்னாராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில்
அளியற்றார் பிறந்தவா ரேதோ என்னிற்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே.

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும்
பொல்லேன் குற்றமே பெரிதுடையேன் கோலமாய
நலம்பொல்லேன் நான் பொல்லேன் ஞானி
யல்லேன் நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவேகின்ற
விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன்
அல்லேன் வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும்பேச வல்லேன்
இலம்பொல்லேன் இரப்பதே ஈயமாட்டேன்
என்செய்வான் தோன்றினேன் ஏழையேனே.

கருஷற்ற நாள்முத லாகஷ்ண் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்றென் உள்ளமும் நானுங் கிடந்தலந் தெய்ததொழிந்தேன்
திருவொற்றி யூரா திருவால வாயா திருவாரூரா
ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங் காய்க்கச்சி யேகம்பனே.

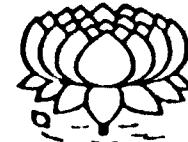
தீர்த்த ணைச்சிவ ணைச்சிவ லோகனை
மூர்த்தி யைமுத லாய ஒருவனைப்
பார்த்த ஒுக்கருள் செய்தசிற் றம்பலக்
கூத்த ணைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனோ.

நன்று நாடொறும் நம்வினை போயறும்
என்றும் இன்பந் தழைக்க இருக்கலாம்
சென்று நீர்திரு வேட்களத் துள்ளுறை
துன்று பொற்சடை யானைத் தொழுமினே.

பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன் பரமனே பரம யோகீ
எத்தினாற் பத்தி செய்கேன் என்னைநீ இகழ வேண்டாம்
முத்தனே மதல்வா தில்லை அம்பலத்தாடு கின்ற
அத்தாவுன் ஆடல் காண்பான் அடியனேன் வந்த வாரே.

எல்லா ஷலகமு மானாய் நீயே
யேகம்பம் மேவி யிருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நம்மை யறிவாய் நீயே
ஞானச்சுடர் விளக்காய் நின்றாய் நீயே
பொல்லா வினைகளறுப்பாய் நீயே
ட்கழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானே அருளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கிண்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லூரருட்டுறையுள்
அத்தாழனக் காளாயினி அல்லேன்னல் ஆமே.

நாயேன்பல நாளும்நினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லூர் அருட்டுறையுள்
ஆயாழனக் காளாயினி அல்லேன்னல் ஆமே.

காருர்டுனல் எய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால்
பாருர்டுகழ் எய்தித்திகழ் பன்மாமணி உந்திச்
சிருந்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லூரருட்டுறையுட்
யாருரன்எம் பெருமாற்காள் அல்லேன்னல் ஆமே.

பொன்னாய் மேனியனே டுவித் தேலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை அனிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழ பாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே.

நீள நினைந்தடியேன் உமை நித்தலும் கைதொழுவேன்
வாளன கண்மடவாள் அவள் வாடி வருந்தாமே
கோளிலி எம்பெருமான் குன்றை யூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பனியே.

வண்டம் ருங்குழலாள் உமை நங்கையோர் பங்குடையாய்
விண்டவர் தம்புரமுன் நெரி செய்தளம் வேதியனே
தெண்திரை நீர்வயல்குழ் திருக் கோளிலி எம்பொருமான்
அண்டம் தாயவனே அவை அட்டித் தரப்பனியே.

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்
பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேன்ஜீ னிப்பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாழனை நான்ம நக்கினும்
சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே.

கோணி யபிறை சூடி யைக்கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
பேணி யபெரு மானைப் பிஞ்சுகப்
பித்த ணைப்பிறப் பில்லியைப்
பாணு லாவரி வண்ட றைகொன்றைத்
தார ணைப்படப் பாம்பரை
நாண ணைத்தொண்டன் ஊரன் சொல்ஜைவை
சொல்லு வார்க்கில்லைத் துன்பமே.

தம்மை யேடுகழ்ந் திச்சை பேசினும்
சார்வி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாள்றைப் பாடா தேயெந்தை
ட்கலூர் பாடுமின் டுலவீர்காள்
இம்மை யேதரும் சோறுங் கூறையும்
ஏத்த லாம்டீடர் கெடலுமாம்
அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற்
கியாதும் ஜய்ற வில்லையே.

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் மடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருஞைக் கடியேன்
வரிபொழில்குழ்குன்றையார் விறன்மின்டற் கடியேன்
அல்லிமென் மூல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரன் அம்மானுக் காளே.

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
 திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
 முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
 அப்பாலும் அடிச்சார்ந்த அடியார்க்கும் அடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரன் அம்மானுக் காளே.

ஆலந் தான்உகந் தமுதுசெய் தானை
 ஆதி யைஅமரர்தொழு தேத்தும்
 சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்
 சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
 ஏல் வார்குழ லாள்உமை நங்கை
 என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கால காலனைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாரே.

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
 மூளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
 ஆளாய் இருக்கும் அடியார்தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
 வாளாங் கிருப்பிர் திருவா ரூரிர் வாழ்ந்து போதீரே.

மருவார் கொன்றை மதிசூடி மாணிக் கத்தின் மலைபோல
 வருவார் விடைமேல் மாமேதுடு மகிழ்ந்து பூதப் படைகுழுத்
 திருமால் பிரமன் இந்திரர்கும் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
 பெருமான் கடலூர் மயான்ததுப் பெரிய பெருமா ணடிகளே.

வான் நாடனே வழித்துணை மருந்தே
 மாசி லாமனி யேமறைப் பொருளே
 ஏன் மாவெயி றாமமையும் எலும்பும்
 சு தாங்கிய மார்ட்டை யானே
 தேனெய் பால்தயிர் ஆட்டுக்கந் தானே
 தேவ னேதிரு ஆவடு துறையுள்
 ஆனை யேயெனை அஞ்சல்ளன் றருளாய்
 ஆர்எ னக்குற வமர்கள் ஏறே.

காட்டுர்க் கடலே கடம்புர் மலையே கானப் பேரூராய்
 கோட்டுர்க் கொழுந்தே அழுந்து ரரசே கொழுந் கொல்லேறே
 பாட்டுர் பலரும் பரவப் படுவாய் பனங்காட் டுரானே
 மாட்டுர் அறவா மறவா துன்னைப்பட பாடப் பணியாயே.

வடிவெடை மழுங்ந்தி மதகரி உரிபோர்த்துப்
 பொடி அணி திருமேனிப் புரிகுழல் உமையோடும்
 கொடி அணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றுராரில்
 அடிகள்ஓவே வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே.

நத்தார்படை ஞானன்பசு ஏறிந்நனை கவிழ்வாய்
 மத்தம்மத யானைஉரி போர்த்த மழு வாளன்
 பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
 செத்தார்எலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

சுவார்பொடி நீறுந்நல் துண்டப்பிறைக் கீஸும்
 கடமார்களி யானைஉரி அணிந்தகறைக் கண்டன்
 படவேரிடை மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
 திடமாஉறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கம்மொழி அன்னாவர் அமரர்தொழு தேத்த
 வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
 பங்கஞ்செய்த பிறைகுடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
 செங்கண்ணர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

காரியகறைக் கண்டனல்ல கண்மேல்ஒரு கண்ணான்
 வரியசிறை வண்டியாழ்செயும் மாதோட்டநன் னகருள்
 பரியதிரை எறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
 தெரியும்மறை வல்லான் திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கத்துறு நோய்களாடி யார்மேல்ஒழுத் தாருளி
 வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
 பங்கஞ்செய்த மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
 தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

வெய்வினை யாயஅடி யார்மேல்ஒழித் தருளி
வையம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேர்இடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

ஊனத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேல்ஒழித் தருளி
வானத்துறு மலியங்கடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பானத்துறும் மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அட்டன்னழ காகவ்வரை தன்மேல்அர வார்த்து
மட்டுண்டுவன் டாலும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பட்டவ்வரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்நமை ஆள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

முவரென இருவரென முக்கண்ணுடை முர்த்தி
மாவின்கணி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பாவம்வினை அறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்னெனை ஆள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானை
மறையார்ப்பகழ் ஊரன்னடித் தொண்டன்னுரை செய்த
சுறையார்த்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே.

பண்ணிடைத் தமிழோப்பாய் பழத்தினிற் சுவையொப்பாய்
கண்ணிடை மணியொப்பாய் கடுவிருட் சுடரோப்பாய்
மண்ணிடை அடியார்கள் மனத்திடர் வாராமே
வின்ணிடைக் குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே.

பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய் பரஷ்வார் பின்களைவாய்
ஒடுநன் கலனாக உன்பலிக் குழல்வானே
காடுநின் இடமாகக் கடுவிருள் நடமாடும்
வேடனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே.

ஊனாய்உயிர் ஆனாய்உடல் ஆனாய்உல கானாய்
வானாய்நிலன் ஆனாய்கடல் ஆனாய்மலை ஆனாய்
தேனார் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லூர் அருட்டுறையுள்
ஆனாய்உனக் காளாய்இனி அல்லேன்எனல் ஆமே.

பத்தூர்டுக் கிரந்துண்டு பலபதிகம் பாடிப்
பாவையரைக் கிறிபேசிப் படிறாடித் திரிவீர்
செத்தார்தம் எலும்பணிந்து சேவேறித் திரிவீர்
செல்வத்தை மறைத்துவைத்தீர் எனக்கொருநா ஸிரங்கீர்
முத்தாரம் இலங்கியினிர் மணிவயிரக் கோவை
அவைபூணத் தந்தருளி மெய்க்கினிதா நாறுங்
கத்தாரி கமழ்சாந்து பணித்தருள வேண்டும்
கடல்நாகைக் காரோணம் மேவியிருந் தீரே.

அந்த னாளன்உன் அடைக்கலம் டுகுத
அவனைக் காப்பது காரண மாக
வந்த காலன்றன் ஆருயி ரதனை
வல்வினாய்க் குன்றன் வண்மைகண் டடியேன்
எந்தை நீளனை நமன்தமர் நவியின்
இவன்மற் றென்னடி யான்னன விலக்கும்
சிந்தை யால்வந்துன் திருவடி அடைந்தேன்
செழும்பொ ழில்திருப் புங்கூர் உளானே.

இட்ட னும்மடி ஏத்து வார் இகழ்ந்
திட்ட நாள்மறந் திட்டநாள்
கெட்ட நாள்இவை என்ற லாற்கரு
தேன்கி ளர்டனற் காவிரி
வட்ட வாசிகை கொண்ட டிதொழு
தேத்து பாண்டிக் கொடுமுடி
நட்ட வாழனை நான்ம றக்கினும்
சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே.

திருப்பள்ளி எழுச்சி

போற்றி! என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே!
 டுலர்ந்தது பூங்கழற் கிணனதுணை மலர்கொண்டு
 ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
 எழில்நடைகொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
 சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்குழ்
 திருப்பெருந் துறையிறை சிவபெரு மானே!
 ஏற்றுயர் கொடியடை யாய்எனை! உடையாய்!
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

அருணன்தீந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
 அகன்றது உதயம் நின் மலர்ந்திரு முகத்தின்
 கருணையின் சூரியன் எழுழ நயனக்
 கடிமலர் மலர! மற் றன்னல் அங் கண்ணாம்
 திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன் இவையோர்
 திருப்பொருந் துறையிறை சிவபெரு மானே!
 அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
 அலைகட லே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

கூவின பூங்குழில் கூவின கோழி,
 குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
 ஓவின தாரகை ஓளிழுளி உதயத்து
 ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
 தேவ! நற் செறிகழற் றாளினை காட்டாய்!
 திருப்பெருந் துறையிறை சிவபெரு மானே!
 யாவரும் அறிவரி யாய்! எமக் கெளியாய்!
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாளே!

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர், ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையிறை சிவபெரு மானே!
 என்னையும் ஆண்டுகொண் (டு) இன்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

புதங்கள் தோறும்நின் நாய் எனில் அல்லால்
 போக்கிலன் வவிலன் என்றினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்ஹனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா;
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய்! எங்கண் முன்வந் (து)
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

பப்பற வீட்டிருந் துணரும் நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்பறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் நார், அனங் கின்மண் வாளா!
 செப்பறு கமலங்கள் மலரும்தன் வயல்குழ்
 திருப்பெருந் துறையிறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

அதுபழச் சுவையென அழுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்!
 இது அவன் திருவரு தீவன் அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு உத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்! திருப் பெருந்துறை மன்னா!
 எதுளமைப் பணிகொளும் ஆ(று)? அது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
 முவரும் அறிகிலர் யாவர்மற்று அறிவார்?
 பத்தனை விரலியும், நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடியில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டித்
 திருப் பெருந் துறையிறை கோயிலும் காட்டி
 அந்தனை ஆவதும் காட்டிவந்து ஆண்டாய்
 ஆரமு தே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

வின்னகத் தேவரும் நன்னவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளே! உன தொழுப்படி யோகங்கள்
 மன்னகத் தேவந்து வாழுச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்தறை யாய்வழி அடியோம்
 கண்னகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தே! கரும் பே! விரும் படியார்
 என்னகத் தாய்தல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

புவனியிற் போய்ப்பிற வான்மையின் நாள்நாம்
 போக்குகின் றோம் அவ மேலீந்தப் பூமி
 சிவன்உய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்! திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீடிம்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டாயும் வாள் தடங்கன்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்?
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
 போதார் அமளியின் மேல் நின்றும் புரண்டங்கங்கள்
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே!
 ஈதே எம்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம் உ
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே ஒ
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய்? நேரிழையீர்!

சீசி இவையும் சிலவோ? விளையாடி
 ஏசு மிடம்சதோ? வின்னோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூசு மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் ரம்பலத்துள்
 சசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்?

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீர்! சசன் பழ அடியீர்! பாங்குடையீர்!
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோறின் அஞ்டுடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை?

இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்!

ஒன்னித் திலநகையாய் இன்னும் புலர்ந்தின்றோ?

வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ?
 என்னிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக்கொரு மருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்து
 என்னிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்!

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலுறு தென்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்

ஞாலமே வின்னே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்று
 ஒலம் இடினும் உனராய் உனராய்காண்
 எலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு; பாதமலர்
 போதார் டுணமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மன்னும் துதித்தாலும்
 ஒது உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகான்
 ஏதவனுரா? ஏதவன்பேர்? ஆருற்றார்? ஆரயலார்?
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

மொய்யார் தடம்பொய்கை டுக்கு முகேர்ளன்க
 கையால் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஜயா வழியடியோம் வாழுந்தோம்கான் ஆரம்போல
 செய்யாவென்ன நீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கன் மடந்தை மனவாளா
 ஜயா நீ ஆட்கொண்டு அருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகை எல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்!

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நல் தில்லைச்சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனிவ் வானும் குவலயமும் எல்லோழும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்க்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவும் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 புத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலம்கழுவு; வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் டுகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு; கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் டுனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

மானே நீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் டுலர்ந்தின்றோ?
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலை அளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
 ஏனோர்க்கும் தம்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்!

அன்னே இவையும் சிலவோ பல அமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன் என்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாளன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என் அரையன் இன்னமுதென் நெல்லோழும்
 சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ!
 வன்னெஞ்சுப் பேதையர் போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகெங்கும்
 எழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழி ஈதென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 அழியான் அந்டுடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்!

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே!
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே!
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றுஉஞ்சீரடியோம்
 உன்அடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர் உகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்னவகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய்!

காதார் குழை ஆடப் பைம்புண் கலன் ஆடக்
 கோதை குழல் ஆட வண்டின் குழாம் ஆடச்
 சீதப் புனல் ஆடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடி
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொண்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

 ஒரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றேநம் பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தம் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால்வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்பனியாள்
 பேரரையற் கிங்கனே பித்தொருவர் ஆம்ஆறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையிர் வாயரர் நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

 முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையாள்
 என்னெந்த திகழ்தெம்மை ஆளுடையான் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னஞ் சிலப்பின் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நம்தம்மை ஆளுடையான்
 தன்னிற் பரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன்சரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்!

 செங்கண் அவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நம்நம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்துஆடேலோர் எம்பாவாய்!

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மனித்தெகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்பரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாசி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மன்னாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணே இப்பும்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கப் பழங்கொல் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கென்று றுரைப்போம்கேள்
 எம்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லாரதோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லாது எப்பனியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகல் எம் கண் மற்றொன்றும் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயிறு எமக்கேலோர் எம்பாவாய்!

போற்றி அருளுக்கநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுக்கநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் போகமாம் புங்கழல்கள்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மனியே
 அன்பினில் விளைந்தஆரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 பழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்கு
 செம்மையேயாய் சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே!
உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள் மனிக்குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
அமுதிடப் பாற்கடல் ஸந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற
சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்பராணம்

இறவாத இன்ப அன்ப வேண்டிப் பின்
வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புன்டேல் -
உன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான்
மகிழ்ந்து பாடி
அறவா நீ ஆடும் போதுன் அடியின் கீழ் இருக்க
என்றார்.

கந்தரலங்காரம்

நாளென் செயும் வினைதானென் செயுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செயும் கொடுங் கூற்றென் செயுங்குமரேசரிரு
தாஞஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தன்டையுஞ் சன்முகமுந்
தோஞஞ் கடம்பு மெனக்கு முன்னே வந்து தோன்றிட்டன.

திருப்பகஞ்

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்கருள்வாயே
உத்தமா தான சற் குணர்நேயா
ஒப்பிலா மாமனிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞான சத் திநிபாதா
வெற்றி வேலாயுதப் பெருமாளே.

நாராயணன் துதி

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
பெருந்துயர் இடும்பையில் பிறந்து
கூடினேன் கூடி இளையவர் தம்மொடு
அவர் தரும் கல்வியே கருதி
ஓடினேன் ஓடி உய்வதோர் பொருளால்
உணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து
நாடினேன் நாடி நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணா என்னும் நாமம்.

திருவாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மலக
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

தூர்க்கா தேவி துதி

ஸர்வமங்கல மாங்கல்யே சிவே ஸர்வார்த்த ஸாதிகே
சரண்யே தரியம்பகே கெளரி நாராயணி நமோஜ்துதே
சரணாகதே தீ னார்த்த பரித்ரான் பராயனே
ஸர்வஸ்யார்த்தி ஹரே தேவி நாராயணி நமோஸ்துதே
ஸர்வஸ்வருபே ஸர்வேச ஸர்வசக்தி ஸ்மன்விதே
பயேப்யஸ் தராஹ்நோ தேவிதூர்க்கே தேவி நமோஸ்துதே.

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி மாலை

1. மந்திர ஒளியே மங்கள இசையே மன்மத பானியளே
சந்திர சேகரி, சண்முகன் தாயே, சங்கரி சென்தரியே,
இந்திர ஜாலம் தந்திரமாயம் இலங்கிடு விழியாளே,
பொங்கிட என்றும், புன்னகை பூத்த புவனேஸ்வரித்தாயே!
2. பந்தனவிரலி பர்வததேவி பவபய ஹாரினியே,
சுந்தர சுசன் சுருதியும் நீயே, சுக சுக ரூபினியே,
சிந்தனையாவும் உன்னிடம் வைத்தேன் சிந்தியின்
ஒருவடிவே
எந்தனைக் காக்க எழில்நகை காக்க புவனேஸ்வரித் தாயே!
3. சத்திய வடிவே, சற்குள உருவே, சதுர்மண சன்னதியே
நித்திய நிதியே நிறைபுகழ் ஒளியே நினைத்திட வருபவளே
வைத்திய மனியே வறுமைகள் நீக்க வையகம் வாழ்பவளே
புத்தியின் சேர்ந்து புன்னகை பூத்த புவனேஸ்வரித் தாயே!
4. வழிபடுவோருக்குப் பரந் தருவாயே, வந்தருள் வேணியளே
பாடுபடும் துயரம் பதை தரும் தீமைப் பகைகளைப்
புதைத்தவளே
விழிகளின் அருளால் வினைகளை விரட்ட விளக்கொளி
யானவளே
பொழிந்திடு என்றும் புன்னகை பூத்த புவனேஸ்வரித்
தாயே!

5. அறுபத்து நான்கு கலைகளுமாகும் அன்னையும்
நீயானாய்,
கறுவிடு அரக்கர் கண்பகை கடிந்த கனிமொழி
நீயானாய்,
குறுகலர் தம்மைக் குறுந்தடி பாய்ச்சும் குணமணி
நீயானாய்,
மறுவகள் போக்க மங்கலம் பூத்த புவனேஸ்வரித்
தாயே!
6. வல்லவள் நீதான் வஞ்சியும் நீதான் வசந்தமும்
நீயேதான்,
நல்லவள் நீதான் நன்னிதி நீதான், நற்கனை
நீயேதான்
சொல்லவள் நீதான் சொரணமும் நீதான், சொர்க்கமும்
நீயேதான்
நல்வையும் காக்க நல நகைபூத்த புவனேஸ்வரித்
தாயே!
7. நாற்பத்து மூன்று கோணத்தின் நடுவில் நான்மறை நீ
நவின்றாய்
நோற்றிடும் நோன்பின் பலன்னை வந்தாய் நோய்களை நீ
தீர்த்தாய்
கார்மழையானாய் காவலும் ஆனாய் காத்திட நீ வந்தாய்
சீர்வையம் காக்க சீவினில் பூத்தபுவனேஸ்வரித் தாயே!
8. ஜெய ஜெய புவனேஸ்வரித் தாயே, ஜெய ஜெய ஸ்ரீம்காரி,
ஜெய ஜெய மாயா மங்கள ரூபி, ஜெய ஜெய ஹரிங்காரி,
ஜெய ஜெய தூர்க்கா சண்டிகைகாளி, ஜெய ஜெய கர்ம்காரி
நயனங்கள் தன்னில் நன்னகை பூத்த புவனேஸ்வரித் தாயே!

கந்து சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வஸ்வினனபோம், துன்பம்போம், நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலரான்
கந்தர் சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர வழரம் புரிந்த
குமரனாட நெஞ்சே குறி.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனர்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதீர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடனஞ் செய்யும் மயில்வா கனனர்
கையில் வேலால்ளனைக் காக்கவென் றவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மஞ்சா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
அறுமுகம் படைத்த ஜியா வருக

நீரிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
றஹண பவனார் சடுதியில் வருக
றஹண பவச ரரரர ரர
ரிவண பவச ரிரிரி ரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிறநிற நிலென
வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிலெகடுத் த ஜியா வருக
என்னை யாஞும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டி லங்க
வினாரங் தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஜியும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்வியானி செளவும் உயினரயுங் கிலியும்
கிலியஞ் செளவும் கிளரானி யையும்
நிலைபிற்றிற ன்முன் நித்தமும் ஓனிரும்
சுண்முகன் தீயும் தனியோனி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன் தீனம் வருக
அறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
நீரிடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணு ம் பவளச்செவ் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
சராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
அறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
பல் பூஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
முப்புரி நாலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய தீருவயிறு உந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடலரானிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இரு தொடை அழகும் இணைமுழந் தாஞும்

திருவடி யதனீல் சீலம் பொலிமுழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண
 மொகலிமாக மொகலிமாக மொகலிமாக மொகலிமாக
 நகநக நகநக நகநக நகநக
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரிரிரிரிரிரிர
 டுடுடுடுடுடுடுடுடுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யானும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோதனென்
 றான்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணூம்
 என்றலை வைத்துதன் இணையடி காக்க
 என்றுயிரிக் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனீதவேல் காக்க
 சுதீர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசீகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கண்மம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னோங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மர்பை இருதன வடிவேல் காக்க
 சேரின முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம் பெறக் காக்க

பிடிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணைங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 அப்புகுறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்ததை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஜூவிர ஸ்டியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவன் இருக்க
 நாவிஸ் சரஸ்வதி நந்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சவேல் காக்க
 அரையினுள் தன்னில் அணையவேல் காக்க
 ஏமத்தீற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியி நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் பருத்தும் அடங்கா முனியும்
 பின்னைகள் தீண்ணும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்க்குழும் குறளைப் பேய்க்குழும்

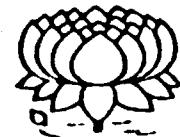
பெண்களைத் தொடரும் பிரம் ராட்ஷ்டரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்பாகும் அண்ணரும்
 கன்பைசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடு
 அப்பை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பின்னைகள் என்பும்
 நகரும் மயிரும் நீண்முடி மண்ணடையும்
 பாவைக் ஞடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டிய செருக்கும் ஓட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதா தானினைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நஞ்சுங்கீடு அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிகெட்டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கமிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கும் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து சூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் றணிலெரி
 தணிலெரி தணிலெரி தணல் அதுவாக
 விஞ்வடு வேலை வெருண்டு அது ஓடு
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனைத் தொடர்ந்து ஓடு

தேனும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விழங்கள் கடித்து உயர் அங்கும்
 ஏறிய விழங்கள் எனிதீனில் இறங்க
 ஒனிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சபித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்
 குலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சீரங்கு
 குடைச்சல் சீலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பினாவை படர்விதாடை வாழை
 கடுவன் பஞ்சன் கைத்தாள் சீலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பின்னியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓட நீ எனக்கு அருள்வாய்
 சரேழு உலகழும் எனக்கு உறவாக
 அஹை ம் பெண்ணு ம் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணைள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவும்
 உன்னைத் துக்கிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைவியானி பவனே
 திரிபுர பவனே திகவிழானி பவனே
 பரிபுர பவனே பவிழானி பவனே
 அறிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விஞ்சுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பரலகுமாரா
 அஹினன் குடவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தில் மாமலை உறும் செங்கல்வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத்து அரசே
 காரர் குழலாள் குலைமகள் நன்றாய்
 என்ன விஞக்க யான் உனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந்து இருக்கும் எந்தை முருகனைப்

பாடனேன் அழினேன் பரவசம் அக
 அழினேன் நாடனேன் அவினன் புதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பரச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன் அருளாக
 அன்புட ஸிரகா அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வழவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்க வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ நீகுரு பொறுப்ப துங்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவள் அஹமே
 பின்னளியன்று அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன் என்மீதுன் மனமகிழ்ந்து அருளித்
 தஞ்சம் என்றியார் தழைத்தீட அருள்செய்
 கந்த சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 அசா ரத்துடன் அங்கம் தலக்கி
 நேச முடனைரு நினைவது வாகிக்
 கந்த சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத்து அறுநாக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்து நீறு அணிய
 அஷ்ட திக்கு உள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்
 திசைமன்னர் எண்மர் செயல தருளுவர்
 மாற்றல் வரல்லாம் வந்து வணங்குவர்

நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லிலழில் பிபறவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத்து அடியை
 வழியாற் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சுவ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அரிந்து எனதுள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்து உணவாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்து அழுதனித்த
 குருபரன் பழனீக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேஷட் போற்றி
 எனைத்தடுத்து அட்டிகாள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெற்றிப் புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ராசே
 மயில் நட மிஞ்சோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

வேவும் மயிலும் துணை

பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி பாபா

அண்டோத்ர சதநாமாவளி

1. ஓம் ஸ்ரீ பகவான் ஸ்ரீ ஸத்ய பாபாய நம:
2. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத்ய ஸ்வரூபாய நம:
3. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத்ய தர்ம பாராயணாய நம:
4. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி வரதாய நம:
5. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத் புருஷாய நம:
6. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத்ய குணாத்மனே நம:
7. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது வர்த்தனாய நம:
8. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது ஜன போஷணாய நம:
9. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வக் ஞாய நம:
10. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ ஜன ப்ரியாய நம:
11. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ சக்தி முர்த்தயே நம:
12. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வேஸாய நம:
13. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ ஸங்க பரித்யாகினே நம:
14. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வாந்தர் யாமினே நம:
15. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி மஹிமாத்மனே நம:
16. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி மஹேஸ்வர ஸ்வரூபாய நம:
17. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பர்த்தி கராமோத் பவாய நம:
18. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பர்த்தி ஷேத்ர நிவாலினே நம:
19. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி யசங்காய விர்தி வாசினே நம:
20. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஜோடி ஆதிபள்ளி ஸோமப்பாய நம:
21. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பாரதவாஜி ரிஷி கோத்ராய நம:
22. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த வத்ஸலாய நம:
23. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அபாந்தராத்மனே நம:
24. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அவதார முர்த்தயே நம:
25. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ பய நிவாரினே நம:
26. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆபஸ்தம்ப சுத்ராய நம:
27. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அபய ப்ரதாய நம:
28. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ரத்னாகர வம்சோத்பவாய நம:

29. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி விர்தி ஸாயி அபேத சக்தி அவதாராய நம:
30. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சங்கராய நம:
31. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி விர்தி ஸாயி முர்த்தயே நம:
32. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி துவாரகா மாயி வாலினே நம:
33. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சித்ராவதீ தடபுட்ட பர்த்திவிளாரினே நம:
34. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சக்தி ப்ரதாய நம:
35. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சரணாகத த்ராணாய நம:
36. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆனந்த தாய நம:
37. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆனந்த தாய நம:
38. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அர்த்த த்ராண பராயணாய நம:
39. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆனாத நாதாய நம:
40. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அஸ்ராய ஸஹாயாய நம:
41. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி லோக பாந்தவாய நம:
42. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி லோக ரஷா பராயணாய நம:
43. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி லோக நாதாய நம:
44. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி தீனஜன போஷணாய நம:
45. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி முர்த்தி த்ரய ஸ்வரூபாய நம:
46. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி முத்தி ப்ரதாய நம:
47. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கலுஷ விதூராய நம:
48. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கருணாகராய நம:
49. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ தாராய நம:
50. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ ஹ்ருத வாலினே நம:
51. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி புண்ய பலப்ரதாய நம:
52. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ பாப ஷக்ராய நம:
53. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ ரோக நிவாரினே நம:
54. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ பாத ஸராய நம:
55. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அனந்த நுத கர்த்தாய நம:
56. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆதிபுருஷாய நம:
57. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆதி சக்தயே நம:
58. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அபருப சக்தினே நம:
59. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அவ்யக்த ரூபினே நம:
60. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி காம கரோத தவம்லினே நம:
61. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கனகாம்பர தாரினே நம:
62. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அற்புத சர்யாய நம:

63. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆபத் பாந்தவாய நம:
 64. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரேமாத்மனே நம:
 65. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரேம முர்த்தயே நம:
 66. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரேம ப்ரதாய நம:
 67. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரியாய நம:
 68. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த ப்ரியாய நம:
 69. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த மந்தாராய நம:
 70. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த ஜன வீராராய நம:
 71. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த ஜன வீராதாயாலயாய நம:
 72. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த பராதீனாய நம:
 73. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்தி ஞான ப்ரதபாய நம:
 74. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்தி ஞான ப்ரதாய நம:
 75. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சுக்ஞான மார்க்க தர்சகாய நம:
 76. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஞான ஸ்வருபாய நம:
 77. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கீதாபோதகாய நம:
 78. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஞான வித்தி தாய நம:
 79. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சுந்தர ரூபாய நம:
 80. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி புண்ய புருஷாய நம:
 81. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பலப்ரதாய நம:
 82. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி புருஷோத்தமாய நம:
 83. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி புராண புருஷாய நம:
 84. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அதீதாய நம:
 85. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி காலா தீதாய நம:
 86. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி வித்தி ரூபாய நம:
 87. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி வித்த சங்கல்பாய நம:
 88. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆரோக்கிய ப்ரதாய நம:
 89. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அன்னவஸ்திர தாய நம:
 90. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸம்சார துக்க ஷயகராய நம:
 91. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸ்ரவா பீஷ்ட ப்ரதாய நம:
 92. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கல்யாண குணாய நம:
 93. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கர்ம தவம்ஸினே நம:
 94. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது மானஸ சோபிதாய நம:
 95. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ மதசம்மதாய நம:
 96. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது மானஸ பரிசோதகாய நம:
 97. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாதகானுக்ரஹ வடவருஷ ப்ரதிஷ்டாபகாய நம:
 98. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸகல ஸம்சய வீராய நம:

99. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸகல தத்வ போதகாய நம:
 100. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி யோகீஸ்வராய நம:
 101. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி யோகீந்த்ர வந்திதாய நம:
 102. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ மங்கள கராய நம:
 103. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ வித்திப்ரதாய நம:
 104. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆபந் நிவாரிணே நம:
 105. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆரத்தி வீராய நம:
 106. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சாந்த முர்த்தயே நம:
 107. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சுலப ப்ரசன்னாய நம:
 108. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பகவான் ஸ்ரீஸ்த்ய ஸாயி பாபாய நம:

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய காயத்ரி

ஓம் தத் புருஷாய விதமஹே
வாயு புத்ராய தீமஹி
தன்னோ மாருதிப் ப்ரசோதயாத!

ஆஞ்சநேய மூர்த்தி

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய மூர்த்திக்கு - ஜெய்
ஓம் வீர பராக்கிரம ஆஞ்சநேய ஸ்வாமிகி - ஜெய்
ஜானகி காந்தல்மரணம் ஜெய் ஜெய் ராம ராம
ஸ்ரீ ராஜா ராம சந்திர மூர்த்திக்கு - ஜெய்
ஓம் சீதா லக்ஷ்மண பரதசத்ருக்கன வைனுமத்
சமேத ஸ்ரீ ராம சந்திர மூர்த்திக்கு - ஜெய்.

ஆஞ்ஜநேய நாமாவளி

ஜய வைனுமான் ஜய வைனுமான்
மாருதி ராயா ஜய வைனுமான்
ஜய வைனுமான் ஜய வைனுமான்
வாயு குமாரா ஜய வைனுமான்
ஜய வைனுமான் ஜய வைனுமான்
அஞ்ஜனே பத்ரா ஜய வைனுமான்
ஜய வைனுமான் ஜய வைனுமான்
ஜய வைனுமான் ஜய வைனுமான்
ஸ்ரீராம தூதர் ஜய வைனுமான்
ஜய வைனுமான் ஜய வைனுமான்
மஹானு பாவா ஜய வைனுமான்.

ஜயப்ப நாம பஜனை

ஓம் ஓம் ஜயப்பா ஓம் குருநாதா ஜயப்பா ஓம் ஓம் அம்பிகைபாலா ஜயப்பா ஓம் ஓம் ஆதி பரா பரா ஜயப்பா ஓம் ஓம் இரக்கம் மிகுந்தவா ஜயப்பா ஓம் ஓம் ஸல்வரி மெந்தர் ஜயப்பா ஓம் ஓம் உறுதுணை நீயே ஜயப்பா ஓம் ஓம் ஷாம்வினை அறுப்பவா ஜயப்பா ஓம் ஓம் எங்கள் நாயகா ஜயப்பா ஓம் ஓம் ஏழை பங்காளா ஜயப்பா ஓம் ஓம் ஜங்கரன் தம்பியே ஜயப்பா ஓம் ஓம் ஒப்பிலா மணியே ஜயப்பா ஓம் ஓம் ஒங்கார ரூபனே ஜயப்பா ஓம் ஓம் ஒளவிய மில்லா ஜயப்பா ஓனதற் பொருளே ஜயப்பா ஓம் ஓம் சபரி கிரீசா ஜயப்பா சாந்த சொஞ்சபா ஜயப்பா ஓம் ஓம் சபரி கிரீசா ஜயப்பா சாச்வத ரூபா ஜயப்பா ஓம் ஓம் மணிகண்டா மணிகண்டா - மாமலை வாசா மணிகண்டா மாஞ்சுட ரூபா மணிகண்டா - சரணம் சரணம் மணிகண்டா ஹரிஹர சுதனே மணிகண்டா - மோஹினி சுதனே மணிகண்டா மோகன ரூபா மணிகண்டா - சரணம் சரணம் மணிகண்டா பம்பா வாஸா மணிகண்டா - பந்தள தீபா மணிகண்டா பரம தயாளா மணிகண்டா - சரணம் சரணம் மணிகண்டா ஆபத் பாந்தவா மணிகண்டா - அனாத ரகஷகா மணிகண்டா ஆனந்த ரூபா மணிகண்டா - சரணம் சரணம் மணிகண்டா பக்த வத்ஸலா மணிகண்டா - பக்தர்கள் போற்றும் மணிகண்டா பக்தர்க் கிரங்கிய மணிகண்டா - சரணம் சரணம் மணிகண்டா சத்ரு ஸ்வீஷாரா மணிகண்டா - சாச்வத மூர்த்தே மணிகண்டா சபரி கிரீசா மணிகண்டா - சரணம் சரணம் மணிகண்டா

ஆரத்தி மங்களம்

மணிகண்ட வாஸருக்கும் மலையேறும் தாஸருக்கும்
மாளிகை புரத்து மஞ்ச தேவியவர்க்கும்
பந்தளத்தை ஆண்டு வந்த பார் போற்றும் மன்னருக்கும்
மணிகண்ட கோபால கிருஷ்ணனுக்கும் ஜெயமங்களம்.

நித்திய சப மங்களம்

சிவமயம்

முதுமொழிப்பத்து

தான்தர வாரா விருவினை யில்லை
இடுக்கண் வருங்கால் நடுக்கின்றி நகுக
மலையே வரினும் தலையே சுமக்க
ஜய மெடுத்துஞ் செய்வன செய்க
பட்டினியிருந்துங் கடன்பட லொழிக
தன்னுயிர் போல் மன்னுயி ரோம்புக
பெருமை சிறுமை யுரையி னறிக
தீமை மறக்க வாய்மை நிறுத்தலென்
றன்பா லருண்முது மொழிகள்
பொன்போற் பொதிந்து போற்றுகின்றோமே.

வட்டிப் பெருங்கடன் பட்டவர் வாழ்க்கையும்
கற்றது போற்றா மாணவன் கல்வியும்
இடைமகன் கண்ட பொதுநிலை மரமுங்
கொடை சிறிதிலாதார் பெறுநிதிக் குவையும்
மதிசிறி திலார்க்கு வந்த வறுமையும்
இறையாக் கேணியுங் களையாப் பழனமும்
மேனிலை யுராது தானிலை சுருங்கி
நாடொறும் நாடொறும் கேடுற வழியுமென்
றன்பா லருண்முது மொழிகள்
பொன்போற் பொதிந்து போற்று கின்றோமே.

சசற் கில்லை யாதிய மந்தமும்
ஆசைக் கில்லை யளவும் முடிவும்
இளமைக் கில்லை வளமுற நிற்றல்
முதுமைக் கில்லை பழகிய வின்பம்
குடியர்க் கில்லை குலமுமொழுக்கமும்
மிடியர்க் கில்லை வேண்டுவ நுகர்தல்
கற்றவர்க் கில்லை கவலை யவலம்

அற்றவர்க் கில்லை யாக்கமும் கேடும்
கொலைஞர்க் கில்லை யருனு மறனும்
புலைஞர்க் கில்லை குலந்தரு மேன்மையென்
றன்பா லருண்முது மொழிகள்
பொன்போற் பொதிந்து போற்றுகின்றோமே.

எடுக்க வெடுக்க விருநிதி குறையுங்
கொடுக்கக் கொடுக்க கல்வி நிறையுங்
கற்கக் கற்கக் கழிப்பட மஃகுஞ்
சுடச் சுடச் செம்பொன் சுடர்விட்டொளிரும்
வரவர விடுக்கண் மனத்திடம் வளருங்
காய்ச்சக் காய்ச்சப் பசப்பால் சவைக்கும்
பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்
புளிக்கப் புளிக்கப் பொருட்பற் றழியும்
பற்றறப் பற்றறப் பழம்பிறப் பகலும்
தேடத் தேடத் தெய்வம் வருமென்
றன்பா லருண்முது மொழிகள்
பொன்போற் பொதிந்து போற்றுகின்றோமே.

தந்தைவாய் மொழியே மந்திரமாகுந்
தாய் திருவடியே கோயிலாகுந்
தேசிகன் மொழியே திருமறை யாகும்
முத்தோர் சொல்லே யமுத மாகும்
அறிவுடை யவரே யருந்துணை யாவர்
சற்றத்தவரே தோள்வலி யாவர்
தரும மொன்றே தலைக் காப்பாகும்
தரும மொன்றேகட்டளைக் கல்லெலன்
றன்பா லருண்முது மொழிகள்
பொன்போற் பொதிந்து போற்றுகின்றோமே.

கண்ணுக் கணிகலங் கருணை நோக்கம்
நாவுக் கணிகலம் வாய்மை சுறுதல்
நெஞ்சுக் கணிகலம் வஞ்சக மின்மை
கரத்துக் கணிகல மிரப்பவர்க் கீதல்

காலுக் கணிகலம் ஆலயஞ் குழுதல்
காதுக்கணிகலந் தீதில கேட்டல்
சொல்லுக் கணிகலஞ் சோர்வடையாமை
இல்லுக் கணிகலம் இயல்புடை மனைவியென்
றன்பா லருண்முது மொழிகள்
பொன்போற் பொதிந்து போற்றுகின்றோமே.

நீரினிற் குழிழி சீரிய விளமை
ஆற்றினிற் பெருக்கே தோற்றிய செல்வம்
வானிடை மின்னே யுனிடைத் தொடர்பு
தந்தைதாயாதி சந்தையிற் கூட்டம்
ஒதிய கனவே பூதல வாழ்க்கை
ஆனை துரத்தக் கூவலுள் விழுவோன்
கொடியினிற் றாங்க வடியினி ஸெந்தலைக்
கடுவிட வரவு படமெடுத் தாட
நலி பசங்கொடியை யெலியிரண்ற றுக்க
ஆருயிர்க் கஞ்சி யருந்துய ருழப்போன்
மேனிலைத் தருவிற் றொறுத்துடைந் தொழுருந்
தேனொரு திவலை நாவினிற் சுவைத்தாங்
கெய்திய வாழ்க்கையிற் செய்வினை யின்பமென்
றன்பா லருண்முது மொழிகள்
பொன்போற் பொதிந்து போற்றுகின்றோமே.

கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
மாறா வறுமை நாணலங் கொல்லும்
நாணல மின்மை யாணல மழிக்கும்
ஆணல மின்மை வீண்பழி சேர்க்கும்
சேரும் வீண்பழி நேர்நிலை கெடுக்கும்
நேர்நிலை நீங்க வாரஞர் பிறக்கும்
ஆரஞர் தானே பேரறி வகற்றும்
அறிவுபறம் போக அழிவ முன்னெய்துங்
கொடிது கொடிது வறுமை கொடிதென்

றன்பா லருண்முது மொழிகள்
பொன்போற் பொதிந்து போற்றுகின்றோமே.

நன்பனி னருமை துன்பினி லறிக
வீரனி னருமை போரினி லறிக
அப்பனி னருமை யிறந்துழி யறிக
உப்பின தருமை குறைந்துழி யறிக
மணவியி னருமை வறுமையி லறிக
நிழலின தருமை வெயிலி னறிக
குழவியி னருமை முதுமையி னறிக
சிளையோர தருமை கேட்டினி லறிகவென்
றன்பா லருண்முது மொழிகள்
பொன்போற் பொதிந்து போற்றுகின்றோமே.

பெருநீர் நிலையிற் சிறு கருங் காக்கை
முக்காற் குளிக்கினுங் கொக்கா காதே
படுகூன் நிமிரப் பலகாற் கட்டினுஞ்
சுகுரற் கணங்கள் வானிமி ராரே
நான்தது வித்திப் பழுகுநீர் பாய்ச்சினும்
ஆன நறுமணம் உள்ளங்கமழாதே
அமுதுண வருந்திப் பானீர் பருச்சினும்
கடுவிட மன்றி யரவுமி மாதே
உப்பொடு பிற சுவை பெய்தட்டாலும்
அப்பேய்ச் சரக்காய் கைப் பொழியாதே
மன்னிய நூல்பல கற்பினும் கயவர்
தம்மியல்பாகிய குண மொழி யாரென்
றன்பா லருண்முது மொழிகள்
பொன்போற் பொதிந்து போற்றுகின்றோமே.

நன்றீ நல்லவல்

எம் தலைவர் இறப்பை தழுவிய வேளை
ஆஹதலளீத்த உற்றார், உறவினர்,
அயலவர், A.C.I. நிறுவனத்தினர், வெளியூர்,
உள்ளூர், தொலைபேசி, தந்தீ, கடிதம்
என்பன மூலம் ஆஹதல் தெரவித்தோருக்கும்,
மலர்வளையம், கண்ணீர் அஞ்சலி என்பன
மூலம் அஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும்,
அஞ்சலி உரை நீகழ்த்தியோருக்கும்,
உடல் உழைப்பு வழங்கியோருக்கும்,
யாழ்ப்பாணத்திலும், பிற நாடுகளிலும்
எம் உறவுகளோடு அனுதாபம்
தெரவித்தோருக்கும், அந்தியேட்டி
வீட்டுக் கீரியகளில் பங்கு
பற்றியோருக்கும், அமர்ந் ஆத்மா
சாந்திக்காக வேண்டுல் செய்தோருக்கும் இந்
நினைவேட்டினை அச்சிட்ட ஓாப் கீறபிக்ல்
நிறுவனத்தீனருக்கும் எங்கள் உள்ளார்ந்த நன்றிகள்.

மணவி, பிள்ளைகள்,
மருமக்கள்,
பேரக்குழந்தைகள்

Thank You

We express our sincere gratitude say a big “Thank You” to all our friends and relations in Sri Lanka and abroad and our neighbours here, for attending the funeral, sending floral tributes and message of condolence for helping in numerous ways and also sharing our grief and sorrow.

Mrs. N. Jeyasingham & Family
24C, Ediriweera Avenue,
Dehiwala. T.P: 718337

சீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.

எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்
உன்னுடையதை எதை இழந்தாய், எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய், அதை நீ இழப்பதற்கு?

எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது விணாக்குவதற்கு?

எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ, அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதைக் கொடுத்தாயோ, அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ,

அது நாளை மற்றொருவருடையதாகும்.

மற்றொரு நாள் அது வேற்றொருவருடையதாகும்.

இதுவே உலக நியதியும் எனது படைப்பின்
சாராம்சமுமாகும்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.